

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ:
Львів, Ринок ч. 10, II. пом.
Комп. почт. шл. 504-080.
143.322.
Адреса для телеграм:
"Діло" Львів.
Головний Редактор прий-
має від 11—12 год. перед-
полуднем.
Рукописи не повертаються.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місячно 3-00 зол.
Чвертьрічно 12-00 "
Піврічно 24-00 "
Річно 48-00 "
ЗА ГРАНИЦЕЮ:
В Америці 1 долар, Фран-
ції, Голландії, Бельгії 20 фр.
Фр., Чехословаччині 30 ч. к.
— в усіх інших краях по
7-50 зол.

Телеф. Редакції: 23-41.
Друківні: 23-34.
В СПРАВІ ОГолошень
ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІ-
СТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА
20 сот.

Як вшанувати 70-ліття Митрополита?

Сходили представників українських централ і вибір комітету.

В неділю 20 ц. м. в полудне з ініціативи У-
кр. Товариства ім. св. Андрея, відбулись у са-
лі Богословської Академії у Львові сходи
представників кількадесяти українських куль-
турно-освітніх установ і товариств та госпо-
дарських централ у справі відзначення 35-
літнього перебування Кир Андрея на митропо-
літському престолі та його 70-ліття. Збори вража-
ли особливо чисельністю присутніх, як і особо-
вим складом: явилось поперх 50 осіб — семи го-
лов товариств і директорів всіх найчільніших
освітніх установ і централ, справжня еліта зор-
ганізованого громадянства, самі найчільніші
представники всіх ділянок національного жит-
тя. Головував о. кан. Дзерович, як голова Т-ва
ім. св. Андрея. Відбулась коротка дискусія, в
якій заборали по черзі слово: ред. І. Кедрин
проти старих форм святкування ювілеїв, за
введенням у Львові тривкого пам'ятника у
місті церкви св. Андрея, дир. Я. Колтунюк (за-
значено у справі ювілеїв), радн. І. Копач (вико-
ристання приміщення Академії для пропаганди

ідеї тривкого пам'ятника), інж. Ю. Мудрак (про
вибір комітету для устаткування форм і терміну
свят), през. В. Дешикевич (проти започаткову-
вання нових діл перед завершенням попередніх,
як будова Нар. Лічниці і вивішування Нац. Му-
зею), Е. Ю. Пеленський (спеціально про Нар.
Музей). На внесок дир. інж. А. Палія рішено в
засаді відзначувати ювілей та вибрати для
цього справу Тісний Комітет, який зі своїм рі-
шенням прийшов би ще раз перед такі самі
широкі збори; Тісний Комітет має взяти пе-
редусім під увагу ідеї, що впади підчас дискусії,
про живий пам'ятник. Склад Тісного Коміте-
ту: від духовенства о. митрат д-р Й. Сліпий і о.
кан. Дзерович, від УГПР посол д-р С. Біляк, від
фінансових установ дир. В. Сінгалевич, від Нар.
Музею і Нар. Лічниці сен. В. Дешикевич, далі —
голова Т-ва письменників і журналістів ред. Р.
Купчинський, голова У. Кат. Союзу радн. Лука-
вський, голова Інституту Кат. Акії д-р М.
Дзерович і п-чі О. Ціпановська.

ДОВГІ І ТЕМНІ ОСІННІ НОЧІ
не найкращі жива для вломників, тому обез-
печити негайно від крадіжів-влому своє майно в
Товаристві взаїмних обезпечень „ДНІСТЕР”.
у ЛЬВОВІ, вул. РУСЬКА ч. 20.

Огородник; заступники: Ст. Гелак і Дм. Сачин-
ський. Провірна Комісія: Силья. Процьків, Ам-
броз Березовський, Анатоль Лобачевський.

При внесках і запитах порушено ще кілька
справ, як увіковічення пам'яті пок. Ол. Мишу-
ги й о. Задущкого (д-р Німчук та дир. Сидорак)
справу зміни статуту Т-ва (пп. Галібей і Цюнь)
справу дальшої розбудови рем. бурс у Львові
та в краю й ін.

При кінці член Ради п. Стефанівський пові-
домив Збори, що інж. Дурбак заявив охоту у-
фундувати квотою 1.000 зол. одно ліжко в новій
рем. бурсі. Збори ухвалили висловити подяку
жертводавцеві і візвати українське громади-
ство наслідувати цей почин.

Замкнув Збори голова о. Бучацький, що по-
дякував усім тим громадянам, які так чи інакше
спішили з допомогою Т-ву.

До переважної справи розбудови ремісничих
бурс у Львові та в краю вернемось у найближ-
чому часі.

У ЧЕТВЕР СОЙМ ПОЛАГОДИТЬ СПРАВУ ПОВ- НОВАСТЕЙ.

Речисень першого засідання союму визначе-
ний на четвер. До маршала вплинув уже проект
законоу про повноваження для президента держави.

Уступ 1. цього закону уповноважує президен-
та держави видавати декрети до 1. січня 1936. р.
в царині господарських і фінансових справ, а
випадком зміни розпорядку президента держави з
13. жовтня 1927. р. про стабілізацію золотого.

Уступ 2. виконання цього закону поручає пре-
зидентові ради міністрів і всім міністрам, мож-
ному в його діяльності.

Уступ 3. стверджує, що закон увиходить у
життя з днем оголошення.

ЮГОСЛАВЯНСЬКИЙ РЕГЕНТ В АНГЛІ.

ЛЬОНДОН, 20. 10. ПАТ. Приїхав тут із Пари-
жа югославянський регент кн. Павло з кн. Оль-
гою.

ПОМЕР ГЕНДЕРСОН.

ЛЬОНДОН, 20. 10. ПАТ. Нині вечором помер
у Льондоні хорий від дошного часу на рака пре-
сідник міжнародної розбійної конференції Ар-
тур Гендерсон.

Гендерсон, шотландець із роду, родився в
Глегові в 1868. р. Життєву кар'єру почав як то-
вар. На 17. р. життя був проповідником англій-
ської церкви методистів, до якої належав. У пер-
шій частині політичної діяльності був ліберал.
Щойно в 1903. р. як кандидат Лейбур Парті ви-
йшов до парламенту. Як Мендональд зрився стано-
вить секретаря партії в 1911. р., вибраний Гендер-
сон генеральним секретарем Лейбур Парті. На
цьому становищі оставав до 1934. р. Випробував 36
літ був гол. контролером усього руху Лейбур
Парті в Британії та поклавав великі заслуги для
зорганізування партійного апарату. До уряду
Гендерсон увійшов уперше підчас війни, коли то
Льюїс Джордж утворив у грудні 1916. р. коалі-
ційний кабінет. Тоді Гендерсон був міністром
освіти. В першому уряді Лейбур Парті в 1924. р.
був міністром внутрішніх справ. У другому уряді
від 1929-31 р. був міністром закордонних справ.
У цьому характері Ліга Націй вибрала Гендер-
сона представником розбійної конференції. Та коли
в весню 1932. р. обирався міністром зі послом палата
громад. Всеж, тому, що іменування його було пер-
сональне, остав і далі представником розбійної
конференції.

Господарська конференція у львівському воєвідстві.

Львівський воєвода п. Беліна Приймковський
запросив на день 19. жовтня ц. р. всіх послів і
секторів, вибраних на терені львівського воєви-
дства на господарську конференцію.

Завданням конференції, як зазначив воєвода
на її відкритті, було познайомити послів і сек-
торів з господарським положенням і з важливи-
ми господарськими потребами воєвідства.

Конференція почалась в год. 10-їй ранком, а
окінчилась в год. 4-їй пополудні. Взяли в ній
участь і представники Рільничої, Промислової та
Торговельної Палати.

Референтами на цій конференції були керма-
ти поодиноких виділів у воєвідстві. Над виго-
дженнями, обширними рефератами не було дис-
кусії, бо на це не дозволив час.

Про положення рільництва, про допомогу
рільництву, організацію домашнього промислу,
закладку та меліорацію говорив п. Гнатковський.
Починав рільного виділу.

За розбудову ремісничої бурси.

Заг. Збори Т-ва „Ремісничо-Промислова Бурса“ у Львові.

В суботу 19. ц. м. відбулися в салі Т-ва „Зо-
ра“ у Львові 29. звичайні Загальні Збори Т-ва
Ремісничо-Промислова Бурса, на яких крім
звичайного порядку дня, була ще окрема точка:
справа продажі і купна реальності. Справа ця
викликала живий обмін думок серед членів Т-ва.
На Збори прибуло к. 50.

Отворив Збори голова Т-ва о. Ол. Бучаць-
кий, що у вступному слові подав короткий пере-
гляд праці Т-ва за 38 літ існування Т-ва „Реміс-
ничо-Промислова Бурса“ у Львові основане в
1895. р. з ініціативи пок. інж. Нагірного, при-
йнявши покійних Ю. Романчука й о. Качали та
жовного през. д-ра Костя Левинського. Від пер-
ших днів аж до світової війни меценатом Т-ва
був пок. мистець-співак Олександр Мишута, за
якого гроші (у львівній частині) закуплено на
бурсу для рем. молоді в 1910. р. дім при вул. Хо-
доровського ч. 3. Небажком після того записав
на потреби Т-ва 90 моргів землі в Свидові, пов.
Чортків, пок. о. Задущкий. Тому кілька літ при-
йнявши Митрополит Андрей на потреби рем. мо-
лоді дім при вул. Пасічний ч. 2 але той дім є вла-
дністю святоюрської парохії. Нині стан такий,
що в обох бурсах є приміщених к. 70 вихован-
ців. Згадавши далі про двох померлих членів
Т-ва члена Ради Станіслава Лаврова й Івана
Митра, голова Т-ва прочитав лист-подяку Ми-
трополиту на висланий йому привіт, що присут-
ні прийняли живими оплесками.
Після того присутні прийняли протокол з по-

передніх Заг. Зборів і вислухали звіт: з діяль-
ности Т-ва — п. Цюнь; з виховної праці в бурсі
при вул. Пасічний — о. Годуцько та в бурсі при
вул. Ходоровського — п. Яр. Чума. Звіти були
ядерні і змальовували всі ті труднощі не тільки
матеріального характеру, що їх приходиться
поборювати Т-ву в його діяльності.

З черги присутні почули звіт касовий, після
якого п. Методій Гебус поставив іменем Коміт.
Комісії внесок признати Раді Т-ва абсолюторію,
що Збори по короткій дискусії ухвалили.

Справу чергової точки, а саме продажу й ку-
пна реальності, реферував заст. голови Т-ва п.
Мих. Стефанівський. Після основної дискусії в
якій усі без винятку промовці підтримували ар-
гументи референта, Заг. Збори прийняли оди-
нодушно внесок, яким уповажнали Раді Т-ва про-
дати реальність при вул. Ходоровського і по-
трібну скількість поля з відповідним горо-
дом на приміщення бурси. (Такий об'єкт уже на-
мічений при вул. Бартошівної ч. 3 (бічна Потоць-
кого), де після невеличкої добудовки найде при-
міщення к. 80 хлопців. Цей об'єкт є власністю
кн. спілки Левинського, якої управа готова від-
ступити його Т-ву на дуже догідних умовах).

Нову Раді Т-ва вибрано в такому складі: о.
Ол. Бучацький — голова; члени: Мих. Стефа-
нівський, Мет. Гебус, радн. Теофіл Рожанков-
ський, інж. Юл. Мудрак, д-р Павло Цимбалістий,
Мих. Яржа, Василь Цюнь, Мих. Галібей, Мих.

Громи над православною церквою.

Луцьк, 19. X. 1935.

Церковне питання на Волині не тільки не перестає бути актуальним, але з кожним днем набуває шораз грізніших форм, шораз більшої сили. Різні чинники, яких це питання торкається з того чи іншого боку, помітно спекулюють його або вдають, що „на Шипке все спокійно“. А тимчасом справа розмосковлення церкви силою жеття виходить із фази теоретично-кабінетних міркувань і „полагоджень“ та набуває характеру всенародного руху.

На Волині йде свого рода „церковна революція“, яку всі промовчують, звичайно, з різних міркувань, але якої далі нехтувати вже не вільно. Останнє вбивство священника А. Татури у ставку на Костопільщині без сумніву є одним із болючих та страшних моментів того ферменту.

Саме ці страшні явища самосуду над священниками примушують всіх, кому лежить на душі спокій у церкві та взагалі в нашому розгойданому українському житті, шораз частіше виступати з домаганням унормувати справи української православної церкви на північно-західних землях. До того прилюдного виступу змушує всіх нас просто почуття людяності до українських священників, які не знають ні дня ні години, коли на них упаде той чи інший удар, — а так само свідомість, що зі зростом національної свідомості серед молоді боротьба за рідний характер церкви буде набирати шораз гострішого характеру. Чи це кому подобається чи ні, а так буде, бо інакше бути не може серед живого народу, що росте й розвивається.

В останніх роках в українській пресі появилося багато заміток і статей, що виходили зіпід пера доморослих „церковників“, які несвідомо чи просто зі злої волі вилили чимало бруду на голови волинського православного духовенства. Знаючи добре життя Волині, мусимо категорично заявити, що ці обвинувачення, з малими винятками, були несправедливі. Змушують нас до оборони більшості духовенства вже самі жертви, що їх несуть волинські священники, — шкани, перенесення, зменшення засобів до життя, звільнення, — та вкінці й жертви крові.

Мусимо стати в обороні тих безборонних служителів церкви й сказати голосно, що їхня ситуація стає надзвичайно важка, майже нестерпна. Священники Волині мусять добре пам'ятати слова св. Письма: „Дивіться, як небезпечно ходите“. В їхніх хатах бракує лише скляних стін, щоб усі бачили, що вони роблять, а навіть — що думають. Вони живуть під доглядом найрізноманітніших чинників — українських, польських, російських і інших. На них сипляться доноси з різних сторін і до різних осередків.

І це треба пам'ятати при оцінці заслуг сільських священників для розмосковлення церкви. Колиб не ті обставини, формальні постанови про розмосковлення церкви булиб уже введені в життя у значно більших розмірах. Звичайно, не виключаємо тут і злої волі поодиноких осіб.

Жива дійсність каже священникам вічно сумніватися, чи розмосковлення церкви, себто вживання української мови у проповідях, богослужінні, листуванні та у зносинах із населенням чи така діяльність не наразить їх на підозріння щодо „неблагонадійності“, чи не позбавить достаті, чи не викличе перенесення, чи не дасть спонуки до різних прикормів. Кажучи простіше, православне духовенство на підставі щоденних фактів не може бути певне, що українські священники вільно безкарно жити повним українським життям.

Як це не дивно, але так воно є.

Підтверджують це лише численні дрібні й поважні факти. Таким-то священникам українцям загрожує перекинення до іншої парохії, хоча вони належать навіть до табору цілком „левих“ людей. Такий священник дістає недовознааний натяк, що в його селі відбуваються „якісь“ академії, вистави чи щось інше. Один не дістає

затвердження на посаді і думає, що причиною є якийсь родич-активний українець. А другий має прикорми за те, що править по українськи, передплачує український часопис, має знайомого українського діяча чи доторкнувся якоїсь громадської організації або не хоче стати „активним політиком“ у „певному“ гуртку, до чого не має ніякого хисту і т. д.

У судовому процесі свящ. Табковського прозвучав дуже характеристично побічний мотив, що обвинувачений був свідомим українцем і вводив українську мову в богослужіння. Оборонець використав цей випадковий мотив і кинув крилату фразу: адже є в Луцьку єпископ, який править по українськи і ніхто його за це до відповідальності не потягає!

Момент дуже голосномовний, коли мова про ситуацію українського духовенства: єдині елементи на нижчих становищах, масово розсіяні по волинській провінції, досі дивляться на все українське, як на протипольське і протидержавне. З такою політичною міркюю ці „власні“ люди здебільша зовсім незорієнтовані у настроях населення і його сутньому характері, підходять до кожного українця, а в тому числі і до священників. І це вони роблять всупереч за-

певненням головного осередку, всупереч гаслам польсько-українського порозуміння.

Як бачимо з численних фактів, питання розмосковлення церкви та унормування положення православного духовенства на Волині, як також і на Поліссі та Холмищині, залежить від трактування українського питання взагалі від трагічних верхов, так і на їхніх низах. І це явище виступає тим яскравіше, що під впливом тенденційних протипольських інформацій польської преси приїждять на Волинь новоіменовані урядовці вже з готовим упередженням, а іноді з ворожістю до всього українського.

Розмосковленню церкви та загалом унормуванню польсько-українських відносин на Волині стоїть на перешкоді ще і той факт, що місцеві нижчі чинники єдинської школи здебільша хворіють на незрозумілі симпатії до „руських людей“ та іноді підпадають під їхній вплив. Нерадо дивляться на це порозуміння та на розмосковлення церкви і католицькі чинники, що всупереч рішучим політичним чинникам усе ще мріють про повернення колишньої їхньої ролі на наших землях із часів XVI—XVIII століть.

Тому відносини у Православній Церкві не тільки не покращали від часу формального започаткування „співпраці“, але й шораз прикриші. І для добра міжнародних відносин — справа Православної Церкви мусить рушитись з мертвої точки.

Senex.

З української преси.

Звеличування нужди.

В останньому числі (26.) органу Союзу Українських Купців і Промисловців „Торговля і Промисл.“ надрукована передовиця В. Н. (есторовича) під поданням вище наголовок. З уваги на цінну тему і загальний характер статті, передрукуюмо її у скороченому вигляді.

Український варіант у своїй масі матеріально дуже бідний, через те життєвий рівень його дуже низький. Ця атмосфера нужди звійшла в кість і кров кожного українця і викликала явища, які ніяк не оприяють тому, щоби викресати з себе якнайбільше життєвої енергії і стремити до добробуту, до збагачення. Навіть засібні одиниці кривляться, вдають нещасних, ходять часто обдірані, достроюють свої життєві вимоги до примітивізму дійсно вбогої маси, представляючи тип „бідного богача“.

Чи не доводилось вам зустрічати сільського дука, який нічим не вирізняється від сільської бідноти, живе майже у свинущнику, хоч міг би поставити хату на зразок німецького чи французького селянина? Його родина їсть з одної миски, зодягається майже в лахміття, не має ніяких вищих життєвих вимог, хоч із матеріального боку вповні забезпечена і дозволяє собі може навіть на своєрідний „люкс“.

Чи не доводилось вам зустрічати теж нашого міщанина чи інтелігента в подертій краватці і брудному ковпирі, у вилялятому, а то й обороченому одязі, дярма, що майно в нього є і в відложеної гроші? Він не відчуває ніяких потреб, крім найпримітивішних, що його втримують при житті. В хаті в нього обстановка нужденна, а часто і діти неохайні, недбайливі, зовсім по зразкам батьків. Вони демонструють наверх нужду, недостаток...

Та гірше всього те, що нужда є чимось в роді всенародної релігії, що заможніша людина, яка не законспірує, не вкриває свого майна чи заробітку і вживає його так, як вживає його людина на заході, є об'єктом зазисті, а то й ненависті. Гасла замольної пролетаризації є в нас популярніші, ніж гасла добробуту і дорібки. Доходимо в цьому просто до абсурду, гальмуючи можливість збагачення одиниць „тому, що нарід бідний“. Хоч ми свідомо далені від соціалізму, а підсвідомо хочемо, щоби всі були рівні... у своїй нужді, невиваженості, примітивізмі.

Чи в тих обставинах можна думати про громадський розвиток нації, про зацвітання одиниць амбіцією „вистатись“, адобути кращі умовини для життя, збільшити рад засібних людей, в якому середовищі — і тільки в

ньому — виростає агодом „духовна еліта“, без якої нація не є нацією, а тільки зборищем колоніальних паріїв?

Боїмося, що вороже наставлення частини кооператорів до лишого приватництва виростає саме з неслухного розуміння ролі одиниць, з ідеалізування людини-нуждаря, з віри про адоцільність „масового рятунку“ і недоцільність гасла „через збагачення одиниць до збагачення нації“, яке ми висувалимо, як гасло рівноряддя з гаслом „через кооперацію до добробуту мас“.

Ми в ніякому разі не хочемо зменшити значіння кооперації для матеріального піднесення українського народу в Польщі. Ми не сумніваємося теж у слушності згаданого кооперативного гасла. Ні! Ми тільки віримо в слова визначного німецького економіста Сомбарта, який обговорюючи модну тепер плянову господарку, сказав: нерозумний, тричі нерозумний був би той, хто з доктринерської впертості хотів би резигнувати хоч би з одної форми, що їх нам у своїй різноманітності приносить життя дійсність.

...Коли закоріниться в нас „культ добробуту“ на місце „культу нужди“, то не тільки по причинитись до розбурхання підприємчivosti одиниць, але теж підприємчivosti одиниць, наші купці, промисловці і ремісники поширять значно круг рідної клієнтелі, бо життєві вимоги — бодай засібніших людей — аргостуть і вони соромитись будуть демонструвати свою „нужду“ тоді, коли в них є майно і гроші.

Наша остаточна ціль є не тільки вирятувати українські маси з кольтсального матеріального занепаду, але дати їм добробут, так як це робили колись поляки в чужих займанщинах і так, як це робили чехи.

В тому напрямі повинна працювати кооперація, як теж свідомий великої місії у національному житті наш приватницький світ, його організація СУКП і її провінційальні осередки, філії та гуртки.

До вищевизначених правильних уваг ш. автор можна додати чимало прикладів на низах життєвого ступу, якої тримаються наші навіть дуже заможні одиниці, на відсутність арозуміння до цілої т. зв. хатньої культури (шораз нові меблі, килими, обриви), брак арозуміння для комплектування гарних домашніх бібліотек, незацікавленість модою і т. д. Можнамо доглянути у нашому національному житті в Галичині цікаві явища: нахил до ошадності ніби доводять до одиничного збагачення, але одночасно люди з грішми живуть дельше на першій, заштореній життєвій столі і причиняються до „культу нужди“.

МІСЬКІ ТЕАТРИ у Львові, 21. жовтня 1935.

Висе завтра у Великім Театрі ВЕЛИКЕ ЮВІЛЕЙНЕ СВЯТО

на честь шістдесятіліття сценічної праці

Людвика Сольського,

який виступить в головній ролі пєси А. Новачинського

„Фридрих Великий“

Зв'язок зі світом

дає „ДІЛО“

за 5 год. місячно

Гумор і дотеп, звуки жалься та
чардаша. Циганська музика.

Одні філадельфійський інженір придумав черевики на колісцях з мотором, які зможуть заступити наколесницю та авто. Черевики ці величезних розмірів; хто їх носить, не потребує рухатись і переїжджає на них 20 км. на годину. У великих містах, де авто та наколесниці заважають так багато місця, вони влекатимуть комунікацію. Заки цей винахід дійде до нас, наші всі дороги мусять покритись асфальтом.

ВІДПРУЖЕННЯ НА СЕРЕДЗЕМНОМУ МОРІ?

ЛОНДОН, 20. 10. ПАТ. Райтер повідомляє: Вістку про те, що Ліваль дав позитивну відповідь на британський запит прийняли в Лондоні з великим задоволенням. Тепер, коли прийшла ця відповідь, вступна угода до відпруження на Середземному морі вже доконана. Думають, що В. Британія з огляду на підтримку французької флотії булаб схильна застановитися чи не стягнути частину змобілізованої на Середземному морі флотії. На всякий випадок заки до цього прийде, Італія мусілаб: 1) відкликати вислані додатково до Лібії війська, 2) припинити напади італійської преси на В. Британію.

Хоча виконання цих двох умовин можливе, покищо нема ще порозуміння щодо цього між британським й італійським урядом.

НЕМА МОБІЛІЗАЦІЇ В АЛЬБАНІЇ.

ТИРАНА, 20. 10. ПАТ. В офіційних колах рішуче заперечують погослоски про укріплення альбанських побереж і частину мобілізацію альбанської армії.

МАНЕВРИ СОВІТСЬКОЇ ФЛОТИ.

ЛЕНІНГРАД, 20. 10. ПАТ. На Балтійському морі відбуваються осінні маневри совітської балтійської флотії.

ДЕВІЗОВА РЕГЛЯМЕНТАЦІЯ В ЛИТВІ.

Доказом дальшої комплікації на валютному фронті є найновіші девізові обмеження в Литві. Створено девізову комісію, яка керуватиме заграничним рухом девіз і золота Литви.

ФІРАНКИ, постіль найдешевша вирібна ГОВДРИ **ВАНК**, па. Марійська 6. 913/2 20-30

БАНК ДЛЯ ЛІКВІДАЦІЇ ЖИДІВСЬКИХ ПІДПРИЄМСТВ У НІМЕЧЧИНІ.

Німечка преса обговорює план оснування ліквідаційного банку, який влекшуватиме жидів можливість емігрувати з Німеччини та згромадити своє підприємство. Цей банк вишукуватиме аристократів на дане підприємство, торгуватиме ціну і платив її, залишаючи собі право покрити заплачену суму з чистого доходу підприємства.

НОВИНКИ.

— ПРИЙМАЮ ПАЦІЄНТІВ у моїм заведенні вул. Сикстуська 17 в сезоні літнім від 9—1 і від 3—6.30. В неділю і свята за попереднім оголошенням. Пациенти мають визначену точну годину. НАСС. 494 3-4

— Футра, всілякого рода, найвибагливіші, поручає Юліян Глушівський, пл. Капітульна 3. І. п. Телефон 254-46. 10 44-7

— Відібрали повноважності двома чл. консулам. Польське місто закордонних справ відібрало повноважності двома чехословацьким консулам, а саме в Кракові та Познані. Це відповідь польського уряду на відібрання повноважностей чехословацькому консулу в Моравській Оставі. Чехословацький уряд відібрал повноважності польському консулу не повідомляючи заздалегідь про це польський уряд.

— Протическа маніфестація у Львові. У неділю в год. 12 перед пам'ятником Міцкевича відбулася протическа маніфестація при участі кількох тисяч осіб, відділів комбатантів, стільців, цехів із прапорами. Після відіграння маршу міської оркестрою виголосив промову посол д-р Островський, після чого голова союзу цехових повстанців інж. Навроцький, що в імені комбатантів предположив резолюції. Резолюції ті ухвалили, після чого маніфестанти пішли під своєвідство, де делегація предположила воеводі резолюції.

— Страйк трамваєвників у Львові скінчився. Після двох днів покінчився страйк міських трамваїв у суботу ввечері. Дирекція обіцяла робітникам, що не буде робити службового вжитку у відношенні до страйкарів. У справі наложення кари на чотирьох робітників обі сторони погодилися так, що заінтересовані робітники можуть внести подання, щоб їх справу наново розглянули.

— Два самогубства. У домі при вул. Берка Йосельовича ч. 1 повісився власник реальності 52-літній Айзак Крець із причини матеріальних труднощів. — При вул. Домса 17 застрелився 60-літній шліфар Франц Кубицький, що довгі літа гострив ножі на розі вул. Колонтає та Казимирівської. Останніми часами поводитися Кубицькому щораз гірше, тому залагав із податками, які йому забрали йому візок із точилом, рішився покінчити з життям.

— Вкрали 400 кг. кави та 250 кг. чаю. Нічю невідомі злодії закралися до бляхарської робіт-

ні при вул. Вірменській ч. 3 у Львові, розібрали там стіву й так дісталися до сусідньої кофінняльної крамниці Леопольда Тушера та забрали 400 кг. кави і 250 кг. чаю, загальної вартості 6000 зол. Товар цей вивозили над річкою і одного зі злодіїв бачив банковий воячий, що мешкає в сусідстві, як вивозив мішок, та не звертав на це надто уваги.

— Плягіат ректора познанського університету? „Кур'єр Познанський“ оголосив сенсаційну вістку, що дві книжки ректора познанського університету проф. Рунге є плягіатом лекційного професора ветеринарної медицини у Львові д-ра Станислава Фібіха. Автор рецензії пише, що в книжці проф. Рунге п. н. „Наука про коня“ є цілі сторінки відписані з викладів проф. Фібіха про загальну годівлю. Друга книжка проф. Рунге „Раци і зовнішній вигляд рогатої худоби“ є теж відписом з викладів проф. Фібіха. Ці рецензії викликали головню між студентами велике враження. Якщо ці вістки правдиві, це був би неабиякий скандал.

ПОСМЕРТНІ ЗГАДКИ.

Наталія з Поповичів Стефанович, жінка адвоката і вельми діяльна громадянка в Закарпаттях померла 16 жовтня 1935 р. в 56 році життя. В. М. П.

СПОРТ.

МИСТЕЦТВА ЛІГІ.

Львів. Погонь — Краковія 3:1 (2:1).
Познань. Варта — Польонія 2:1 (2:0).
Краків. Висла — Рух 0:0.
Лодзь. Л. К. С. — Шлезьск 1:0 (1:0).

ЗА ВХІД ДО ЛІГІ.

Краків. Подгужа — Чорні 2:1 (1:0).

ЗА ВХІД ДО ОКР. ЛІГІ.

Львів. Р. К. С. — Корона 3:0 (2:0).

ЗМАГАННЯ В КРАЮ.

Перемисьль. Сет — Чувей 4:4. Тов. змагання.
Борислав. Львів — Борислав 3:1 (1:1).
Дрогобич. Львів — Дрогобич 1:1 (0:1).
Стрий. Погонь (Стрий) — Гасменська 4:2 (2:0).

МІЖНАРОДНІ ЗМАГАННЯ.

Ляйпциг. Німеччина — Болгарія 4:2 (2:2).

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає.

Театри.

Великий Міський Театр.
Понеділок 21. X. год. 8. веч. Концерт Гофмана.
Вівторок, 22. X. год. 8. веч. Аб. 4. Прем'єра „Фрідріх Великий“ (ювілей Людв. Сольського).
Середа, 23. X. год. 8. веч. Аб. 4. „Фрідріх Великий“.
Четвер, 24. X. год. 8. веч. Аб. 4. „Фрідріх Великий“.
П'ятниця, 25. X. год. 8. веч. Аб. 4. „Валеска Герц“.
Субота, 26. X. год. 8. веч. Аб. 4. „Фрідріх Великий“.

Театр Різноманітностей.
Вечірній.
Український Нар. Театр ім. І. Тобілевича.
Жовтень:
21. X. „Спадкоємство“.
22. X. „Серед бурі“.
З Жовтня іде Театр до Рави Руської, Угрова, Сокала і Каміньки Струмилівої.

Кіно.

АДРІЯ: „Азбука гімнів“, „Тайна пристані“.
АПОЛЛО: „Вауер“ (Джонс).
АТЛАНТИК: „Не мала баба клопоту“.
ВАНДА: „Драйфус“, „Тут парити гукає“.
ГРАЖИНА: „Орлов“ із Лівною Гейд із Петровичем.
КАСІНО: „Хрестоносні походи“ (реж. Сесіла Міа).
КОЛІСЕЙ: Вечірній.
КОПЕРНИК: „Фолі Бержер“ (Моріс Швазі).
МАРУСЕНЬКА: „Бар-Міцве“, „Живий та смілий“.
МІРАЖ: „Привабливі любові“, „Пригоди нехочів“ (Чарлі Чаплін).
МУЗА: „Весела дівчинка“.
НАКС: „Молодий лис“ і додатки.
ПАЛІС: „Де люблять мужчини“.

ПАН: „Галька“ Моношка (в Кепурою).
РАЙ: „Дві Йоасі“ (Смоларська).
СВІТ: „Злодій сердець“, „Родина Ротшильдів“.
СОНЦЕ: „Нада“, „Ревія в Сонці“.
СТИЛЕВ: „Дівча в хмар“ (Хосе Мохіла) та ревія „Осінні збитки“.
ТОН: „Пат і Патахон як джезбенди“.
УТІХА: „Серце індійки“ та ревія.
ХІМЕРА: „Малий полковник“ (Шерлі Темпл).

Закордонне радіо.

Понеділок, 21. жовтня 1935.

Відень (506,8) 16.05 Концерт солістів (муз., спів), 19.45 Гутірка з мандрівником Свен Гедіном, 21.00 Рел. музика. Братислава (298,8) 17.15 Скрипка, 19.30 Саональські нар. пісні. Брно (425,4) 19.30 „Дві сестри в Празі“ ком. оп. Мілера. Прага (470,2) 12.35 Салон музика, 16.10 Симф. концерт. Париж (1648) 19.30 Симф. концерт, 21.00 Гітаристи, 21.45 Камер. музика. Білгород (437,3) 17.00 Нар. пісні, 20.00 Опера. Кенігсвергавзен (1571) 12.00 Концерт, 17.30 Дрібні твори великих мистців, 20.10 Радіопіра, 18.30 Пісні. Кельн (455,9) 16.10 Давні пісні, 19.00 Музика. Ляйпциг (382,7) 15.55 Крайцеровна Соната Бетовена, 18.30 Нар. мелодія, 20.10 „Молодий лицар із Зеллах“ муз. пєса Мілера, 22.30 Трансмісія Ріо де Жанейро: Бразилійська нар. музика. Мінхен (405,4) 17.00, 20.10 Вок. музика, концерт. Будапешт (549,5) 17.30 Сольо на цимбалах, 18.25 Легка музика, 19.30 Фестиваль Ліста. Мільно (221,2) 11.50 Популярна музика, 20.50 Іспанська музика, 22.00 Камер. музика. Рим (420,8) 12.30, 19.45 Концерт, 20.50 „Цвітіння Гаваноп. Абрагама“.

Вівторок, 22. жовтня 1935.

Відень (506,8) 14.00 Спів, 20.00 Концерт філарм. оркестру, 21.00 Релігійний Відень (муз., спів), 22.35 Сміх. квартет. Кошиці (259,1) 17.40 Для Закарпаття (в муз. частині сп. респіталь Квітан), Прага (470,2) 19.10 Військ. орх. Париж

(1648) 17.00 Фр. музика, 18.30 Симф. музика, 22.15 Вечір пісенників. Вілгород (437,3) 13.15 Рос. пісні, 18.00 Танк. музика, 22.20 Нар. пісні. Кенігсвергавзен (1571) 16.00 Музика, 17.00 Осінні пісні, 21.15 Легка двофорт. музика. Кельн (455,9) 10.10 Для дітей, 19.00 Музика, 21.15 Пісні. Мінхен (405,4) 12.00 Вок. муз. концерт, 22.30 Барва китиця мелодій (орх., спів). Будапешт (549,5) 17.30 Скрипка, 18.40 Танк. музика, 22.25 Циг. музика. Мільно (221,2) 11.30 Квінтет, 17.05 Камер. музика, 22.15 Концерт орх. Рим (420,8) 12.30 Легка музика, 22.00 Солісти (муз., спів.)

Львівське радіо.

Понеділок, 21. жовтня 1935.

6.20 Ранішня ауд., 7.55 Трохи інформації, 8.00 Для шкіл, 11.57 Сигнал часу, 12.03 Полудн. денник, 12.15 Концерт орх., 13.25 Хвилинка для жінок, 13.30 Легка музика з гр. пл., 15.15 Бірка, 15.25 Експорт, 15.30 Пісеньки Еріанового хору з гр. пл., 16.00 Лекція нім. мови, 16.15 Вок. тернети в супр. форт., 16.45 Скеч: Коханні та брідж, 17.00 Гутірка: Наш клієнт — наш пан, 17.15 Хвилинка поезії, 17.20 Концерт джез. музика, 17.45 Морська риболовля, 17.55 Мужичий форт. квінтет ц-моль оп. 35, 18.25 Скрипка для дітей, 18.35 Сильна реліг. гр. пл., 18.45 Хвилинка Чайковського з гр. пл., 19.00 Осінні жінки на Волин, 19.20 Реліг. концерт, 19.35 Спорт. скрипка, 19.40 Спорт. вісти, 19.50 Акт. гутірка, 20.00 Воєнська ауд., 20.30 Транскрипції Ліста з гр. пл., 20.45 Веч. денник, 20.55 Із суч. Польщі, 21.00 Скрип. респіталь у супр. форт., 21.30 Віденська молодість Ю. Саональського, 22.00 Симф. концерт, 23.05 Віденська музика з гр. пл.

Вівторок, 22. жовтня 1935.

6.30 Ранішня аудіція, 7.55 Трохи інформації, 8.00 Ауд. для шкіл, 11.57 Сигнал часу, 12.03 Полудн. денник, 12.15 Для дітей: Співомовні пісеньки, 12.35 Салон. музика, 13.25 Хвилинка для жінок, 13.30 З реліг. праці, 13.35 Концерт джез. орх., 16.15 Бірка, 15.25 Експорт, 15.30 Легка муз.

музика — різні мелодії з гр. пл., 16.00 Скрипка ГІКО, 16.15 Концерт, 16.45 Вок. Польща співає, 17.00 Рісункова філія, 17.15 Концерт орх. форт., 17.50 Кітчик мови, 18.00 Форт. респіталь, 18.20 Теза скрипка, 18.40 Сильна реліг., 18.45 Пісні та пісенька з гр. пл., 19.00 Львів. місто щораз охайніше, 19.20 Реліг. концерт, 19.30, 19.35 Спорт. вісти, 19.45 Акт. гутірка, 19.58 Трансмісія в Відні: Симф. концерт у війск. орх. спів Аліна Котечна, 22.05 Веч. денник, 22.15 Із суч. Польщі, 22.20 Три тенори з гр. пл., 22.45 „Давобі у Шингаю“ опов. Вол. Тужанського, 23.05 Танк. музика.

ОПОВІСТКИ.

Ширші сходи членів Кружка Р. Ш. ім. Ганни Баранко відбудуться дня 23. X. н. р. в середу в год. 6. ввечері в домі при вул. Мохнатого ч. 12. На денно-му порядку: Відчит п. д-р Партакович „До Далматії“. Гостям рад. — Старшина Кружка.

ДРІВНІ ОГОЛОШЕННЯ

Чи Ваш годинник ходить добре? Якщо ні, дайте направити до Івана Залотенрайха, Львів, Марійська пл. 5. — Преневажно, солідно, дешево. З провінції присилайте поштою. 82 27—?

Вуголь, дрова у Калитяна, Байки 14 телефон. 38-24. 324 23-36

За 1 зол. перерабляє жіночі і мужські капелюхи на найновіші фасони. Увага! Львів, Ричок 17, І. Шаніра. 305 6-10

ФУТРА

жіночі і мужські нові та всілякі переробки виконує фірма дова своєю солідністю фірма ГУСТАВ РУДЕК, Львів, Собіського 12. 496 7-1.